

C143 – ECO14

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

9 februari 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

- Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de diamantsector 1
- Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het fiscaal statuut van ondernemerschapportefeuille, groeipremie, ecologiepremie en andere Vlaamse maatregelen met het oog op de beslissing van de federale regering in het kader van het Generatiepact
- Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de federale belasting op Vlaamse bedrijfssubsidies 5
- Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de aangekondigde investeringen als gevolg van de recente rondreis van premier Verhofstadt in de Verenigde Staten 7

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de crisis in de diamantsector

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik trap een open deur in wanneer ik zeg dat de Vlaamse diamantsector een kleine crisis doormaakt. Mevrouw De Ridder heeft ons daar enkele weken geleden al aan herinnerd met een actuele vraag.

Het is jammer genoeg niet de eerste keer dat de Vlaamse diamantsector met een crisis wordt geconfronteerd. We hebben het verhaal gekend in verband met de bloeddiamanten. Een bepaalde pers en bepaalde belangengroepen probeerden de diamanten die we hier verhandelen en bewerken, in een slecht daglicht te plaatsen. Er was ook het incident gehad met De Beers die het aantal zichthouders in Vlaanderen drastisch heeft ingeperkt ten voordele van eigen groepen. Zeer recent was er bovendien de crisis in de zagerij- en slijperijdelen van de diamantsector, waarbij we hebben moeten vaststellen dat hetzelfde werk goedkoper, maar daarom niet beter kan worden verricht in grote diamantcentra zoals Mumbai.

Daarnaast hebben we meermaals kunnen vaststellen dat onze Vlaamse diamantsector die crisissen te boven is gekomen. We hebben dat te danken aan de heer Meeus die in Antwerpen, maar ook algemeen in Vlaanderen een leidende positie heeft ingenomen en heeft getracht om een degelijk antwoord te bieden op die crisissen. De vorige keer heeft hij gezegd dat we moeten vergeten wat er in het verleden is gebeurd. Hij heeft toen een programma opgezet met de werknaam 'From Mine to Mistress', dat inhoudt dat de diamant wordt gevolgd van bij de ontginning tot bij het afleveren van een afgewerkt modieus product.

Dat ambitieuze tegenoffensief wordt gecounterd door de niet-onbelangrijkste vierde crisis die we nu meemaken. De mensen die het tegenoffensief hebben uitgetekend, hebben op dit ogenblik het schip verlaten.

Er is nu dus een crisis in de beheersorganen van de instellingen die onze diamantwereld beheren en beheersen. We kunnen daarvan alleen maar akte nemen. Mevrouw De Ridder heeft daaraan gerefereerd en u hebt haar al een antwoord gegeven. Ik denk niet dat ik daarop nog moet terugkomen.

Het is nu ongeveer een jaar geleden dat we u naar aanleiding van de drie vorige crisissen hebben geïnterpelleerd over de diamantsector. U hebt ons toen geantwoord dat u een vriendin van de diamant bent en u hebt toen een aantal interessante denksporen vermeld waarin we ons konden vinden. Op een ogenblik dat de sector in crisis is, is het misschien maar goed dat we u als minister aan de toezeggingen van een jaar geleden herinneren.

U hebt toen gezegd dat u zou deelnemen aan de rondetafelconferentie die de federale ministers voor de sector hadden gepland. We stellen vast dat er tussen 3 februari 2005, de dag waarop u dat hebt gezegd, en 3 februari 2006 voor zover we weten geen rondetafelconferentie met de sector is geweest. Ik neem dus aan dat u ook niet bent uitgenodigd voor een conferentie. Misschien had u uw federale collega's moeten herinneren aan hun belofte ten aanzien van de sector.

U hebt zelf ook een aantal zaken beloofd. U hebt gezegd dat u de sector zou steunen via de regeling van de groeipremie, een stelsel dat Vlaanderen in eigen handen heeft. U hebt gezegd dat u zou meewerken aan de versterking van onderzoek en ontwikkeling in de sector. U zou ook meewerken aan de oprichting van de Exellentiepool Design, waarin ook voor de diamant een grote rol zou zijn weggelegd. U zou ook zorgen voor ondersteuning via FIT.

Ik hoop dat de heer Meeus, die een gegeerde partij is in het buitenland, in Vlaanderen blijft en niet de vlucht neemt naar Dubai. Dat zou voor onze diamantsector en voor Vlaanderen als dusdanig zeer negatief zijn. Ik reken er ook op dat premier Verhofstadt zijn verantwoordelijkheid opneemt. Hij is een voluntaristisch man, zoals ook geregeld blijkt in andere dossiers.

Ik weet dat de gouverneur van Antwerpen, die geen politieke vriend van ons is, zijn verantwoordelijkheid opneemt. Hij doet dat met verve en op zijn eigen

manier. Het is soms moeilijk en delicaat werken. Hij doet echter wat hij moet doen.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u doet wat u kunt doen. U hebt ons een jaar geleden gezegd wat u zou kunnen doen. U hebt de sector toen een beetje hoop gegeven. Na een jaar mogen we weten in hoeverre wat u toen allemaal hebt gezegd, ook gerealiseerd kan worden.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Penris. U hebt twee weken geleden gezegd dat er op een maand tijd resultaten zouden zijn van de technisch-juridische werkgroep. Is er al iets bekend of is het nog te vroeg?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de minister, ik deel de bezorgdheid die in deze vraag aan bod is gekomen. Ik steun ook de vraag naar wat er is gebeurd met de intenties van het afgelopen jaar.

Er zijn problemen. We weten al een tijdje dat er donderwolken boven het hoofd van de Antwerpse diamantsector hangen. Het uit elkaar spatten van de Hoge Raad voor de Diamant en het ontslag van de heer Meeus zijn het topje van de ijsberg. Het zijn symptomen van een dieperliggend probleem. Wat is er vorig jaar beleidsmatig ondernomen om bepaalde dingen te vermijden?

Ik wil ook even naar de toekomst kijken. Ik denk dat de diamantsector maar een stevige sector kan blijven, als we het geheel integraal bekijken en er voldoende inspanningen worden geleverd om ook voldoende nijverheid in ons land te houden. Met de handel alleen redden we het niet.

Misschien kunt u iets zeggen over de nieuwe versie van het sociaal plan van de federale overheid, waarin rekening wordt gehouden met de de-minimisregel. Misschien zijn daar mogelijkheden in te vinden om de diamantnijverheid te ondersteunen.

Ik kijk ook naar de Hoge Raad voor Diamant, die eigenlijk een groot bedrijf is met meer dan 300 personeelsleden. Die moet op een goede manier kunnen blijven bestaan.

Ook de plannen om in Antwerpen nabij het Centraal Station een juwelencentrum op te richten om

de eindconsument te bereiken, zijn blijkbaar ter ziele gegaan. Misschien moeten we die opnieuw uit de kast halen. We moeten ook eens nagaan wat we vanuit Vlaanderen kunnen doen in verband met innovatie en opleiding.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, collega's, om het belang van de diamantsector voor ons land en voor Vlaanderen te benadrukken, zou ik graag nog eens de cijfers aanhalen die ik 2 weken geleden woensdag tijdens de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement heb vermeld bij het beantwoorden van de vraag van mevrouw De Ridder.

Met een exportcijfer van 11,54 miljard euro in 2004 vertegenwoordigde de diamantsector 7,3 percent van de Vlaamse export. Wat de import betreft, was diamant in datzelfde jaar goed voor 7,2 percent van de Vlaamse invoer. Het gaat in dat geval over 10,84 miljard euro.

Naar sommige landen is diamant ons eerste exportproduct: India 85,56 percent, Israël 79,47 percent, Hongkong 53,02 percent, de Verenigde Arabische Emiraten 46,51 percent en Thailand 43,03 percent. Een vergelijkbare situatie tekent zich af aan de importzijde waar diamant ons belangrijkste importproduct is uit landen als de Democratische Republiek Congo 91,21 percent, de Verenigde Arabische Emiraten 76,11 percent, Israël 65,48 percent, Hongkong 63,66 percent, India 51,82 percent en Zuid-Afrika 30,53 percent.

De diamantsector is goed voor 1,5 percent van het Belgische BNP en zorgt rechtstreeks voor de tewerkstelling van ongeveer 12.000 mensen, van wie ongeveer 2000 in de diamantbewerking. De HRD alleen al stelt 350 mensen tewerk, van wie toch een heel aantal hooggekwalificeerde werknemers zijn. Ten slotte is er nog de onrechtstreekse tewerkstelling, die op 30.000 banen wordt geraamd. De sector is dan ook van wezenlijk belang voor de toekomst van Antwerpen en voor het economische welzijn van Vlaanderen.

Bijna een jaar geleden zat ik hier ook om u aan de hand van een aantal concrete maatregelen duidelijk te maken hoe we vanuit Vlaanderen de diamantsector willen ondersteunen. De aanleiding daarvoor was de berichtgeving over Dubai als opkomend wereldcentrum voor de diamanthandel en over een aantal moeilijkheden waarmee de diamantsector wordt geconfronteerd. Die werden even later door de HRD

samengevat in de ‘Knelpuntennota Belgische Diamantsector’.

Op 3 februari 2005 heb ik u inderdaad laten weten dat ik zou deelnemen aan het federale overleg met de diamantsector, indien de federale regering hier toe het initiatief zou nemen. Ik heb ook gezegd dat ik het initiatief niet kon nemen omdat dat niet mijn bevoegdheid is. Ik heb ondertussen wel een rondetafelconferentie afgewerkt en voor twee andere op Vlaams niveau heb ik het initiatief genomen. Een echte rondetafelconferentie zoals initieel was aangekondigd, heeft echter nooit plaatsgevonden. Zoals ik al zei, verkeerde ik zelf ook niet in de positie om het initiatief hiertoe te nemen, omdat de regulering van de diamantsector een federale aangelegenheid is.

In tweede instantie vermeldde ik de nieuwe regeling van de groeipremie. De steun aan de diamantsector via de regeling van de groeipremie veronderstelde geen bijzondere maatregelen. Met deze maatregel, gelanceerd in november 2003, verleent de Vlaamse overheid steun aan ondernemingen die investeringen doen in het Vlaamse Gewest. De groeipremie wordt toegekend via een callsysteem, waarbij de ondernemingen tijdens een bepaalde periode steunaanvragen kunnen indienen. Deze aanvragen worden in een wedstrijdformule met elkaar vergeleken op basis van vooraf bepaalde en objectieve beleids- en bedrijfseconomische criteria. Aan de bestscorende ondernemingen wordt een groeipremie toegekend, tot uitputting van de vooraf vastgestelde steunenveloppe. Het gaat dus met andere woorden om een vraaggestuurde maatregel en de ondernemingen uit de diamantsector hebben er, zij het in bescheiden mate, gebruik van gemaakt. Tot eind 2005 werden vier aanvragen ingediend.

Ten derde sprak ik over de versterking van onderzoek en ontwikkeling binnen de sector. Het IWT, het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie, ondersteunt de diamantsector op een aantal manieren. Er is enerzijds de rechtstreekse ondersteuning aan het WTOCD, het Wetenschappelijk en Technisch Onderzoekscentrum voor Diamant, via de programma's Collectief Onderzoek – afgekort tot CO – en Technologische Dienstverlening – afgekort tot TD. Het gaat hier om generieke steun die de hele sector ten goede komt. Momenteel loopt er één CO-project, tot eind maart. De toegekende steun daarvoor was 199.186 euro. Een ander CO-project is momenteel in evaluatie. Tot eind 2006 loopt er ook een TD-project voor een steunbedrag van in totaal 415.000 euro. Anderzijds

is er de steun aan de ondernemingen voor zogeheten Grondige Technologische Adviezen en het KMO-programma. In beide gevallen gaat het om ondernemings specifieke projecten.

Een vierde maatregel die ik vorig jaar heb besproken, is de oprichting van een Competentiepool Productontwikkeling en Design. Design, productinnovatie en industriële vormgeving kunnen producten en diensten een belangrijke meerwaarde geven en ons wapenen in de internationale concurrentiestrijd met lageloonlanden. De taken van deze competentiepool zijn het informeren en sensibiliseren van bedrijven over het belang van design en een integrale aanpak van productontwikkeling, het creëren van een platform voor samenwerking tussen bedrijven en designers, het stimuleren van onderlinge toelevering en gebruik van nieuwe materialen, en tot slot de verhoging van de internationale uitstraling van Vlaamse producten. De initiatiefnemers van de Competentiepool Productontwikkeling en Design zullen in de loop van deze maand een voorstel indienen bij het IWT. Wat de betrokkenheid van de diamantsector betreft, zal er een samenwerkingsprotocol moeten worden afgesloten tussen de competentiepool en de diamantsector, zoals dit ook zal gebeuren voor Design Vlaanderen, Flanders DC en het Flanders Fashion Institute.

Ten slotte is er de ondersteuning van de diamantsector via het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, bijgenaamd Flanders Investment and Trade, afgekort tot FIT. Reeds meerdere jaren organiseert FIT op vraag van de HRD een groepsstand op de Hongkong Jewellery and Watch Fair en op de JCK-beurs in Las Vegas. In het najaar van 2005 heeft FIT een nieuw samenwerkingsakkoord gesloten met de HRD over de organisatie van de Antwerp-Diamondpaviljoenen op deze twee vakbeurzen. Dit akkoord werd door beide partijen al goedgekeurd maar moet nog finaal door de HRD worden ondertekend. Samengevat komt het erop neer dat de HRD zelf het contract voor de groepsstand zal aangaan en zal betalen voor de standoppervlakte en de standbouw. FIT is aanwezig op de gemeenschappelijke onthaalinfrastructuur waarvoor het de kosten voor zijn rekening neemt. FIT komt ook voor 50 percent tussen in de presentatiebrochure en levert ondersteuning voor promotie en mailings via de lokale kantoren.

Daarnaast kunnen de HRD en de diamantbedrijven steeds een beroep doen op de algemene dienstverlening en de begeleiding van FIT. Binnen de bepalin-

gen van het desbetreffend geldende besluit kunnen ze ook subsidies aanvragen bij FIT voor activiteiten ter bevordering van het internationaal ondernemen, zoals prospectiereizen, beursdeelnames, het uitnodigen van decision makers enzovoort. In 2005 ontving FIT in totaal 101 steunaanvragen vanuit de diamantsector. In alle beleidsdomeinen die tot mijn bevoegdheid behoren, trachten we dus instrumenten aan te reiken die de diamantsector kan gebruiken om blijvend concurrentieel en innovatief te zijn.

Was dat alles dan niet genoeg om de crisis te bezweren? Om te beginnen denk ik dat de huidige malaise in de HRD niet van die aard is dat ze door de zo-even besproken maatregelen kon worden voorkomen, laat staan opgelost. De crisis waarmee we nu te maken hebben, is eigenlijk een institutionele crisis binnen de HRD: binnen de raad van bestuur enerzijds en tussen de raad van bestuur en het management anderzijds. Deze crisis heeft te maken met belangentegenstellingen tussen leden van de raad van bestuur en met het feit dat de raad van bestuur niet representatief is samengesteld. Ik onderschat de impact van dit debacle op de positie van Antwerpen zeker niet. Het is belangrijk dat de HRD zo snel mogelijk een oplossing vindt voor zijn problemen en zich opnieuw kan inzetten voor het belang van de hele sector. De overheid, zowel Vlaams als federaal als zelfs provinciaal en stedelijk, kan in deze omstandigheden enkel een faciliterende rol spelen. Dat gebeurt ook.

Zowel ikzelf als premier Verhofstadt hebben de afgelopen weken gesprekken gevoerd met mensen uit de diamantsector. Twee weken geleden hebben we ook beslist tot de oprichting van een juridisch-technische werkgroep die de nieuwe structuur van de HRD moet helpen uittekenen. Daarbij moeten we vooral oog hebben voor twee zaken: ten eerste, de samenstelling van een representatieve en transparante raad van bestuur en ten tweede, de wijze van ontplooiing van de commerciële activiteiten door de HRD als vzw, zijnde het certificatenlabo en het Diamond Office. Het heeft geen zin om over nieuwe maatregelen te spreken zolang de institutionele problemen in de sector niet zijn opgelost. Zonder een sterke representatieve sectororganisatie, die de belangen van de diamantsector kan verdedigen en het imago van Antwerpen als diamantcentrum wereldwijd kan uitdragen, is het niet mogelijk om doelgerichte maatregelen te nemen die de sector verder kunnen ondersteunen.

Er werden nog bijkomende vragen gesteld over die werkgroep. In de werkgroep zijn wij ook vertegen-

woordigd. Volgende week beëindigt de werkgroep haar activiteiten. De week daarna is er opnieuw een bijeenkomst met de ministers erbij. Ik zal daar dus zelf ook aanwezig zijn.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, ik wil u van harte danken voor het antwoord, om vier redenen. Ten eerste leid ik af uit het inleidende feitenmateriaal dat u ons hebt verstrekt dat u vertrouwd bent met de sector en ook het belang van de sector voor Vlaanderen niet onderschat. U hebt weliswaar Belgische cijfers gegeven, maar goed, die Belgische cijfers zijn, relatief gezien, natuurlijk nog sterker op Vlaams niveau.

Ten tweede heb ik vastgesteld dat u de belofte die u een jaar geleden hebt gedaan voor het grootste gedeelte hebt ingelost. Die uitspraken van een jaar geleden waren dus niet gratis. Bij uw collega's durft dat wel eens anders verlopen. U hebt vandaag verantwoording gegeven over de maatregelen die u hebt genomen en u hebt daar ook heel concrete cijfers tegenover geplaatst, waarvoor we u moeten bedanken. Dat is informatie die wij ook kunnen meenemen naar onze achterban. Het siert u dat u niet gratis bezig bent. U doet wel opmerken, zijdelings, dat er een aantal dingen zijn die belangrijk zijn op dit moment, onder andere in productontwikkeling en design, waarvoor de Hoge Raad mee zijn verantwoordelijkheid zal moeten opnemen.

Mevrouw de minister, u laat ook uitschijnen – en niet voor niets – dat u naar aanleiding van internationale beurzen die gepland zijn en waarvoor u reeds uw verantwoordelijkheid hebt genomen, voor zover u dat kunt doen, ook inspanningen verwacht van de hoge raad. Ik hoop dat de mensen van die hoge raad momenteel beseffen dat het ook voor henzelf van belang is dat ze uw inspanningen mee honoreren. U zegt dat er een institutionele crisis is. Dat stellen we allemaal vast, maar daarvoor dragen u noch ik enige verantwoordelijkheid. We kunnen alleen maar hopen dat de mensen die hierin bemiddelen hun bemiddelende rol ten volle kunnen uitspelen.

Ik stel wel vast dat er een partner is geweest in dit verhaal die zijn verantwoordelijkheid een jaar lang niet heeft opgenomen. Een jaar geleden had de federale premier aangekondigd dat hij een rondetafelconferentie zou beleggen. Ik moet nu vaststellen dat er maar één persoon is die dat wel heeft gedaan, en dat

was u, mevrouw de minister. Blijkbaar gebeurde dit zonder de federale premier, tenzij ik u verkeerd heb verstaan. Aan de overkant van de straat zal men dat ongetwijfeld horen en zal de premier in dat verband op zijn verantwoordelijkheden worden gewezen. U kunnen we wat dit betreft als bevoegd minister weinig of niets verwijten.

Ten slotte hebt u ook nog enig toekomstperspectief voor de sector gelaten, en dat verheugt me. U verwijst in uw antwoord zeer uitdrukkelijk naar de mogelijkheden met betrekking tot het certificatenlabo en u verwijst tevens zeer uitdrukkelijk naar de mogelijkheden met betrekking tot het Diamond Office. Ik denk dat dit voor wat u betreft geruststellende antwoorden zijn, zowel voor mij als voor de sector.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het fiscaal statuut van ondernemersportefeuille, groeipremie, ecologiepremie en andere Vlaamse maatregelen met het oog op de beslissing van de federale regering in het kader van het Generatiepact

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de federale belasting op Vlaamse bedrijfssubsidies

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze vraag is zoals u ziet reeds enkele weken geleden opgesteld en ingediend, als voortvloeiende uit mijn actuele vraag die ik een week eerder had gesteld. Toen hebt u een heel kort antwoord gegeven op die actuele vraag. U zei dat u hard aan het werk was om dat in orde te brengen. 'Dat', wat was dat? We weten allemaal dat in de loop van december in het federale parlement een amendement op de programmawet werd goedgekeurd dat een vrijstelling van belasting inhield voor de gewes-

telijke tewerkstellingspremies en de beroepsoverstappremies en voor de kapitaal- en intrestsubsidies in het kader van de economische wetgeving. Wanneer men dat analyseerde, werd duidelijk dat vooral het Waalse economisch instrumentarium daaronder viel en dat dus de gewestsubsidies die door het Waalse Gewest werden toegekend werden vrijgesteld van de federale belasting.

Er was minder eenduidigheid over een aantal maatregelen op Vlaams niveau. Wat de groeipremie betreft, was het nogal duidelijk dat die er wellicht wel onder zou ressorteren, maar er was grote onduidelijkheid op het vlak van de ecologiepremie en zeker op het vlak van de ondernemersportefeuille en de innovatiesteun in het kader van het IWT. Om die redenen stelde ik hierover een actuele vraag in de plenaire zitting van 11 januari. Toen hebt u gezegd dat u op relatief korte termijn een oplossing zou bieden en dat we u daarover mochten blijven ondervragen. Een week later hebben we dan deze vraag om uitleg gesteld, maar de kwestie sleepte nog wel wat aan.

Onze minister-president heeft uiteindelijk het debat wat moeten opentrekken door het probleem te melden in een interview in De Zevende Dag. Dan merken we dat de 'ampleur' een beetje groter wordt: wanneer een backbencher zoiets aankaart in het Vlaams Parlement, wordt er weinig over gezegd of geschreven, maar wanneer de minister-president, als een superjoker op de A-list van de media, hetzelfde onderwerp in dezelfde termen aankaart, is dat de grote topic in het nieuws van die dag. Gelukkig is dat gebeurd, want door het aantrekken van het debat door de minister-president werd er toch ook wat meer beweging in het dossier waargenomen. Zo is er vorige week een informeel akkoord tot stand gekomen, denk ik toch. Het akkoord zou nog niet formeel zijn, maar in een informeel overleg tussen de federale premier en de ministers-presidenten zou er een doorbraak zijn.

Mijn vraag aan u verschilt dus wel wat van wat ik enkele weken geleden heb neergeschreven. Wat houdt dat informeel akkoord eigenlijk in? Ik dacht namelijk dat het op 15 februari moest worden geëxpliciteerd. Vallen alle maatregelen daar nu onder? Als ik zie wat de kranten hierover schrijven, heb ik de indruk dat dit inderdaad het geval is, dus ook voor de innovatiepremies in het kader van IWT, de ecologiesteun en de ondernemersportefeuille. Wanneer ik in de krant lees dat dit voor de Vlaamse bedrijven een besparing zou inhouden van 30 miljoen euro, dan vraag ik me wel af waar dit cijfer vandaan komt. Als

ik namelijk het rekensommetje maak, waarbij ik de groeipremie niet meetel maar wel de ecologiesteun, de innovatiesteun en de ondernemerschapportefeuille, dan kom ik toch al in de buurt van 200 miljoen. Als men dan die eenvoudige regel toepast en daarvan ongeveer 30 percent neemt, dan kom ik toch ietwat hoger uit dan die 30 miljoen. Mevrouw de minister, wat is dus de stand van zaken in dit dossier?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag is ingediend op 23 januari, inmiddels alweer enkele weken geleden. Er is nu blijkbaar een informeel akkoord, afgaande op een aantal ernstige krantenartikels. De Vlaamse Regering vindt dat de federale regering niet kan doorgaan met belastingen te heffen op steun die de Vlaamse overheid toekent aan bedrijven. Het zou meer bepaald gaan over specifieke bedrijfssubsidies die bestemd zijn voor innovatie of duurzame investeringen op het vlak van milieu, de zogenaamde ecologiepremie. De heer Van den Heuvel had het over 30 miljoen, maar volgens cijfers die wij vonden, zouden we 50 miljoen euro mislopen doordat dit geld via de vennootschapsbelasting vooral terugvloeit naar de federale staatskas.

Ingevolge het Generatiepact is met ingang van 1 januari 2006 de klassieke expansiesteun wel vrijgesteld van belastingen, maar andere nieuwe vormen van overheidssteun dus niet. Ironisch genoeg is het net die klassieke expansiesteun – dat valt het slechte karakter in mij dan op – die nog wordt gehanteerd in Wallonië, terwijl de nieuwere vormen in Vlaanderen heel duidelijk aan een opmars bezig zijn.

Wij ondersteunen ook de oproep van de minister-president. Hij heeft dat in De Zevende Dag heel duidelijk naar voren gebracht, en ik verspil daaraan dan ook verder geen mooie woorden, mevrouw de minister. Ik zal niet suggereren dat de minister-president u in snelheid heeft gepakt of iets dergelijks. Wat me wel interesseert, zijn de antwoorden op enkele vragen. Klopt het cijfer dat in de pers circuleert, namelijk dat er op jaarbasis ongeveer 50 miljoen euro van de Vlaamse naar de federale staatskas vloeit in het kader van steunmaatregelen voor het bedrijfsleven? Over welke steunmaatregelen gaat het juist? Wat verantwoordt eigenlijk de verschillende behandeling op fiscaal vlak, in dit geval de vennootschapsbelasting van deze nieuwe steunmaatregelen en de klassieke expansiesteun? Mevrouw de minister, wat is uw

standpunt terzake? Welke stappen zal de Vlaamse Regering verder zetten om dit verschil teniet te doen?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, collega's, om te beginnen wil ik zeggen dat ik een club wil oprichten samen met de heer Van den Heuvel, want de eis tot defiscalisering was door mij al publiekelijk geformuleerd lang voor de uitzending van De Zevende Dag. Kijk De Standaard er maar eens op na met Google, met Mediargus of via een elektronisch abonnement.

Ik ben in het parlement over dit onderwerp ook al ondervraagd door de heer Van den Heuvel, twee keer zelfs als ik me niet vergis. Ik zal aan mijn collega zeggen dat hij beter zou moeten luisteren naar zijn fractieleden, en dan met name naar de heer Van den Heuvel. In antwoord op zijn vraag had ik immers al gezegd dat de ecologiepremie nu al was vrijgesteld. De minister-president dacht dat dit niet het geval was. Hij vergiste zich dus in De Zevende Dag. Ik heb hem dat ook gezegd en het is ook geen probleem. Het is niet altijd eenvoudig om goed op de hoogte te blijven van alle Vlaamse steunmaatregelen.

Ik zal de vragen van de heer Van den Heuvel en de heer Peumans samen beantwoorden. Normaal gezien vertaalt elke vorm van overheidssteun aan het bedrijfsleven zich in hoofde van de begunstigde ondernemingen in extra bedrijfsopbrengsten. De steun verbreedt dus de belastbare basis voor de berekening van de vennootschapsbelasting en zal, althans voor de winstgevende ondernemingen, belast worden aan het geldende tarief van de vennootschapsbelasting. Die regel geldt zowel voor de klassieke expansiesteun als voor de recente vormen van investeringssteun.

Ingaand op een vraag van de Vlaamse Regering, heeft de federale regering in de eind 2005 goedgekeurde wet betreffende het Generatiepact 'de kapitaal- en inreestsubsidies die door de gewesten in het kader van de economische expansiewetgeving worden toegekend aan vennootschappen om immateriële en materiële vaste activa aan te schaffen of tot stand te brengen' vrijgesteld van de vennootschapsbelasting. In concreto betekent dit een fiscale vrijstelling voor alle investeringssteun die de Vlaamse overheid zal toekennen in het kader van de volgende maatregelen: de groeipremie voor kleine en middelgrote

ondernemingen, de strategische steun voor grote ondernemingen in de regionale steungebieden en de ecologiepremie. Deze vrijstelling geldt bovendien ook voor de steunaanvragen die nog in het kader van de vroegere expansieregelingen werden ingediend en die de Vlaamse overheid verder moet afwickelen en honoreren. Naar schatting zal deze vrijstelling het totale nettobedrag dat de ondernemingen aan de Vlaamse steun overhouden, met maximum 42,15 miljoen euro verhogen. Maximum 42,15 miljoen euro in de veronderstelling dat iedereen vennootschapsbelasting betaalt. Quod non.

De Vlaamse Regering heeft zich tot doel gesteld om dezelfde fiscale vrijstelling te bekomen voor alle overige steun aan bedrijven. Dit objectief zal in twee fasen worden gerealiseerd. In uitvoering van een beslissing van het Overlegcomité de dato 7 december 2005 heeft de federale regering reeds aan de te defiscaliseren gewestelijke steunmaatregelen de tewerkstellingspremies en de overstappremies toegevoegd.

Op de vergadering van het Overlegcomité van 1 februari 2006 werd uiteindelijk de vrijstelling van de ondernemerschapportefeuille en van de diverse maatregelen voor innovatiesteun aangekaart. Ook hierover werd met de federale regering een principeakkoord bereikt. Om hieraan uitvoering te geven is op 15 februari 2006 een nieuwe vergadering gepland. Wanneer ook deze laatste vrijstelling in voege zal zijn, dan zal het totale vrijgestelde bedrag voor alle Vlaamse steunmaatregelen samen naar schatting kunnen oplopen tot maximum 83,25 miljoen euro. Het gaat dan over de economische maatregelen: de steunmaatregelen voor O&O, de ondernemerschapportefeuille, de opleidingssteun, de ecologiepremie, de groeipremie KMO en de expansiesteun voor grote ondernemingen. Dat allemaal samen komt op 277,5 miljoen euro. Als we dat delen, en in de veronderstelling dat iedereen vennootschapsbelasting betaalt, komen we aan dat bedrag van 83,25 miljoen euro. Dat komt grosso modo overeen met de steun van het Waalse Gewest.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. U bevestigt wat we intussen allemaal al gehoord en gelezen hebben. De correcte cijfers liggen inderdaad hoger dan de 30 miljoen euro die ik ergens las. U maakt de terechte

bedenking dat iedere onderneming winst moet maken.

Minister Fientje Moerman: Ik kan niet precies zeggen over welk bedrag het gaat, zelfs niet op een paar miljoen na. Die 83 miljoen euro is gebaseerd op de premisse dat iedereen vennootschapsbelasting betaalt en dus ook winst maakt natuurlijk. Dat is niet het geval.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de aangekondigde investeringen als gevolg van de recente rondreis van premier Verhofstadt in de Verenigde Staten

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, de premier was ontzettend enthousiast over de resultaten van zijn Amerikaanse rondreis. Ik ben natuurlijk ook erg tevreden als er vanuit de VS een toevloed aan extra investeringen komt door een rondrit van de premier.

Het was allemaal goed getimed. In Amerika werd telkens rond de middag een nieuwe overwinning bekendgemaakt. Dat was net op tijd voor het nieuws van 19 of 20 uur op de Vlaamse zenders. Elke dag kregen we een nieuw succesverhaal. Johnson & Johnson was de eerste denk ik, dan kwamen Cargill, de Bank of New York, EMC en Tupperware. We werden vergast op een echte investeringsboom.

De buitenlandse investeringen in ons land komen in hoofdzaak naar Vlaanderen. Ik veronderstel dat dit in overleg met de Vlaamse Regering gebeurt en zeker met de betrokken minister en zijn kabinet of de administratie.

Hoeveel van deze investeringen komen naar het Vlaamse Gewest? Kunt u een onderscheid maken tussen de echt nieuwe investeringen en de jaarlijkse onderhoudsinvesteringen? Hebt u, of uw kabinet of diensten, al zelf contact gehad met de betreffende

bedrijven over deze geplande investeringen? Indien ja, wanneer zijn de eerste contacten gelegd? Ik heb gehoord dat sommige investeringen vorig jaar al beslist en overlegd waren. Kunt u inschatten hoeveel bijkomende arbeidsplaatsen deze nieuwe investeringen in Vlaanderen zouden opleveren?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb een bijkomende vraag en een bedenking inzake het succesverhaal dat wordt opgehangen over de buitenlandse investeringen. Het is natuurlijk niet meetbaar, maar wordt het succesverhaal niet een beetje doorkruist door een indruk die men in de VS kan hebben over België?

We herinneren ons allemaal dat premier Verhofstadt de Amerikanen tegen de schenen heeft geschopt in verband met Irak. Inmiddels werd alles wel bijgelegd, maar het feit blijft toch hangen bij veel Amerikanen. Het patriottisch gehalte van de Amerikanen ligt immers wat hoger dan het onze.

We herinneren ons ook het verhaal van uw federale collega, minister Van den Bossche, over de petroleumkwesitie. Ik weet wel dat het een intern Belgisch en Vlaams verhaal is, maar er blijft een wrange nasmaak van rechtsonzekerheid hangen. Als een regering bepaalde contracten afsluit en er daarna onderuit wil of het contract wil doorschuiven naar de andere contractant, dan straalt zoiets uit naar de buitenwereld en zeker naar Amerika.

Mevrouw de minister, bent u van mening dat deze twee voorbeelden het succesverhaal kunnen doorkruisen en een invloed kunnen hebben op de investeringen in Vlaanderen?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb gedurende weken met veel belangstelling het bezoek van de eerste minister gevolgd via De Tijd.

Op zaterdag 21 januari verscheen een heel mooi bericht. De heer Blomme signaleerde als verslaggever vanuit Chicago de vele schitterende dingen die de premier had bekomen. Daarna kwamen de reacties van een journalist die zich in het eigen koninkrijk bevond. Uit het schitterende artikel bleek dat The Bank of New York geen concrete investeringsplan-

nen heeft, dat Cargill volgens de heer Alfons Maes de beslissing vorig jaar al heeft genomen en dat ze dus helemaal niet afhankelijk is van de notionele intrestaftrek, dat het volgens de heer Stefan Gijssels om 100 miljoen euro courante onderhoudsinvesteringen gaat en dat de notionele intrestaftrek voor de heer Jan Van Riel slecht één element vormt.

Ik hoop dat de heer Blomme levend is teruggekomen uit Chicago. Het was heel mooi hoe hij fantastische resultaten beschreef terwijl het eigenlijk om oude koek ging. Ik bedoel dat niet negatief, maar ik sluit me aan bij de vraag van de heer Van den Heuvel: 'Welke nieuwe dingen zijn er nu feitelijk uit Amerika gekomen?'

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb een beetje een probleem met de bevoegdheden. Ik vraag me af in hoeverre het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen of u betrokken werden bij de voorbereiding van de investeringszending. In welke mate zal het agentschap worden betrokken bij de nazorg? Ook die is toch relatief belangrijk.

Het is niet de eerste keer dat ik u hierover aanspreek. Toen de premier op handelsreis naar de VS trok, heb ik dezelfde opmerking gemaakt. Sinds de verdere regionalisering van de internationale handel zijn het promoten van onze export en het aantrekken van investeringen Vlaamse bevoegdheden. U hebt toen geantwoord: 'Laat iedereen zijn ding maar doen'. Ik ben het daar niet volledig mee eens. Op Vlaams niveau moeten we zeker een overzicht en een vorm van coördinatie en begeleiding hebben. Dat was nu niet het geval. Het is belangrijk dat het aantrekken van investeringen wordt overgelaten aan degenen die ervoor bevoegd zijn en die over de nodige professionaliteit beschikken. Ik heb niet de indruk dat dit het geval was.

Ik weet niet of u ooit 'Suske en Wiske' hebt gelezen, maar we moeten vooral vermijden dat we overkomen als Theofiel de stofzuigerverkoper. We moeten op een professionele manier investeringen aantrekken, zoniet wordt ons imago eerder aangetast of bijna bespottelijk gemaakt.

Al was het vooral bestemd voor binnenlands gebruik, ik wil er toch op aandringen, mevrouw de minis-

ter, dat u in de toekomst meer op uw strepen staat en iedereen duidelijk maakt dat er in dit land een bevoegdheidsverdeling bestaat en dat het aantrekken van investeringen wel degelijk een Vlaamse bevoegdheid is.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ja, ik weet over welke investeringen op Vlaams grondgebied het gaat en voor welke investeringen Vlaanderen een potentiële locatie is. Het gaat hierbij ook om bedrijven die niet in de media geciteerd werden. Het is echter zo dat bij dergelijke investeringsdossiers de confidentialiteit belangrijk is zolang er nog geen definitieve beslissing is genomen, zoniet kunnen er misschien slapende honden wakker worden gemaakt.

De lopende dossiers van potentiële investeringen variëren in type van investering en in achtergrond. In een aantal gevallen gaat het inderdaad om volledige nieuwe projecten, los van de jaarlijkse instandhoudingsinvesteringen, andere zijn uitbreidingen van bestaande activiteiten die verder gaan dan het loutere onderhoud. Ik wijs erop dat uit de voorstelling van de cijfers van 2004 van de toenmalige DIF over buitenlandse investeringen in Vlaanderen, bleek dat het grootste deel uitbreidingsinvesteringen waren – vandaar het belang van een aanhoudende nazorg. Daarnaast zijn er nog projecten met hoofdzakelijk financieel-juridische operaties en nog andere hebben betrekking op een belangrijke consolidatie van activiteiten in Vlaanderen of in Brussel, weliswaar in de vorm van uitbesteding van bepaalde activiteiten aan Belgische bedrijven.

Er is contact geweest met de bedrijven door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen of FIT, afdeling Investeren. De vertegenwoordigers van FIT in de Verenigde Staten waren aanwezig bij de one-to-one gesprekken die premier Verhofstadt had met de leiding van enkele van deze bedrijven en tijdens de seminaries over de notionele intrest en de belastingvermindering voor bedrijven als gevolg ervan.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, de rondreis diende vooral voor de promotie van de notionele intrest. Als er investeringen uit voortvloeien, zouden we gek zijn om 'neen' te zeggen. Ik pleit trouwens schuldig, want tijdens mijn buitenlandse handelsmissies, die ik alleen en soms in het gezelschap van de minister-president

of de prins doe, verkoop ook ik de notionele intrest. Die intrest geldt immers voor het gehele grondgebied. Elke factor die onze aantrekkelijkheid kan verhogen voor buitenlandse investeringen is de moeite van het promoten waard, hoewel fiscale bevoegdheden *stricto sensu* niet mijn bevoegdheid zijn.

Eenmaal de premier terug in België, werden deze bedrijven door de lokale vertegenwoordigers opnieuw gecontacteerd in verband met deze investeringen voor verdere opvolging. Als het ging om bedrijven die reeds in Vlaanderen of België aanwezig zijn, werd ook in Vlaanderen met de meeste van de betrokken bedrijven contact opgenomen. In één geval is het nog niet gelukt om met het bedrijf op het hoogste niveau contact op te nemen in Vlaanderen, maar er wordt naar gestreefd dat nog binnen de week te doen.

De projecten waarvoor dit een meerwaarde betekent, werden besproken tijdens de door de Vlaamse Regering opgerichte en verleden jaar in september geïnstalleerde task force Buitenlandse Investeringen, die vergaderde op maandag 6 februari. De leden kregen hierbij een voorstelling van de verschillende projecten. Er zal op korte termijn een proactief voorstel worden uitgewerkt waarin de verschillende aspecten van de potentiële investering aan bod komen.

U vroeg of ik bij benadering een inschatting kan geven van hoeveel bijkomende arbeidsplaatsen het per project zou betekenen en van welk investeringsbedrag hiermee gepaard gaat. Gelet op de verschillende types investeringen gaat het soms om kleine investeringsbedragen of een beperkt aantal arbeidsplaatsen, zoals bij de financieel-juridische dossiers. Bij andere projecten is het bedrag van de investering of het aantal nieuwe arbeidsplaatsen nog vaag. Dat zijn dan de projecten die nog verkeren in de eerste fase of die werken via uitbesteding. Er zijn ook steeds bedrijven die nog geen cijfers willen vrijgeven. Ik geef u alvast de indicatieve cijfers voor de projecten waar dat wel het geval is.

Een eerste, naamloos dossier is een nieuw dossier in de productie waarbij een twintigtal hooggeschoolde medewerkers zullen worden aangeworven en er sprake is van een investeringsbedrag van 150 miljoen euro.

Een tweede dossier, dat van Cargill en Bioro, is vorige week vrijdag door de betrokken bedrijven zelf in de pers aangekondigd en toegelicht. Het betreft hier een project uit verschillende onderdelen. Een van die

onderdelen is de uitbating van de fabriek voor biodiesel ter waarde van 25 miljoen euro met 20 nieuwe arbeidsplaatsen. Een ander deel is een graanoverslag via Euro-Silo waar 75 arbeidsplaatsen behouden blijven voor een waarde van 37 miljoen euro. Daarnaast betreft het een toename van de trafiek in de Gentse haven die potentieel werk kan bieden aan 100 havenarbeiders. De levensvatbaarheid van het project is echter afhankelijk van de toewijzing van de contingenten van biodiesel door de federale overheid in het kader van de vermenging van biodiesel in de gewone diesel.

Een derde, eveneens nieuw dossier zit in de ICT-sector. Daar zouden een vijftwintigtal nieuwe arbeidsplaatsen gecreëerd kunnen worden. Het investeringsbedrag zal 20 miljoen euro bedragen.

Er is ook gesproken over de minder goede uitstraling van ons land in het buitenland. Ik ben eind oktober zelf op missie geweest naar de Verenigde Staten. Dat bezoek ging vooral over innovatie en onderzoek en ontwikkeling en het terughalen van onderzoekers naar Vlaanderen. Ik had daar contacten op zeer hoog niveau, tot en met de wetenschapsadviseur van de president, eigenlijk de federale minister van wetenschapsbeleid in de Verenigde Staten. Blijkbaar lukt het dus ook op regionaal niveau om zulke contacten te leggen. Welnu, ik heb daar niets van gemerkt. Nochtans durf ik te beweren dat ik het zou gemerkt hebben. Ik heb zelf enkele jaren in de Verenigde Staten gewoond, dus ik ken ze wel een beetje.

Wat wel waar is, en dat heeft niets te maken met Amerika of de wereld, is wat ik leer uit een recent onderzoek van een economisch gericht weekblad. Zij onderzochten wat ondernemingen belangrijk vinden. Welnu, waaraan ondernemingen nog meer dan aan slechte regeltjes een hekel hebben, zijn regeltjes die veelvuldig wijzigen. Alle overheden in dit land worden zich meer en meer bewust van het feit dat de kwaliteit van het overheidsbeleid een steeds belangrijker factor wordt in de investeringsbeslissingen van buitenlandse investeerders. Daarnaast is onderzoek gedaan, en ik heb die onderzoeken al genoemd bij de bespreking van de beleidsnota en de beleidsbrieven. Ik streef er dan ook naar in het beleid niet zomaar ad hoc iets te doen, maar een evidence-based policy te voeren. Weten we bijvoorbeeld dat een bepaalde situatie niet of niet altijd optimaal is, dan laten we ze onderzoeken. Daar komen dan conclusies uit, waarna we aanpassingen doen, afschaffen of diepgaand hervormen. Vooraleer een nieuwe maatregel te

nemen, gaan we, eveneens via onderzoek, na of die maatregel nodig is, of er vraag naar is en of hij wel aangepast is aan het doel dat we willen bereiken. Dat is de logica zelve.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, als er uit de promotie van de notionele intrest investeringen voortvloeien, laat ze dan maar komen. Omgekeerd, als ik naar het buitenland ga, of de minister-president of een andere minister, en we hebben de mogelijkheid om maatregelen te promoten die strikt genomen niet onder onze bevoegdheden vallen maar wel bijdragen tot een gunstig investeringsklimaat, dan doen we dat ook.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw eerlijke antwoord. Het lijstje oogt toch wat anders dan wat we enkele weken terug in de media zagen.

In verband met de uitstraling van ons land heelt de tijd natuurlijk alle wonden, maar ten tijde van de Irakcrisis hebben enkele uitspraken, niet zozeer van de premier, maar vooral van minister van Defensie Flahaut, die niet verlegen zit om een paar leuke onliners, het imago en de geloofwaardigheid van ons land geen goed gedaan. We mogen het effect niet onderschatten dat zo iets het vertrouwen in ons land op dat moment schaadt. U hebt evenwel gelijk dat het heel belangrijk is een stabiel beleid te voeren en dat alle overheden daartoe een bijdrage moeten leveren.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de minister, u benadrukte het belang van de stabiliteit van de regelgeving. Na uw bezoek in oktober was er echter nog het voorval met minister Van den Bossche. Dat straalde net die rechtsonzekerheid uit. Het ging om een overheidscontract dat achteraf in vraag werd gesteld en waar men trachtte onderuit te komen. Dat wordt ook in het buitenland opgemerkt.

De voorzitter: De heer Van Gaever heeft het woord.

De heer Freddy Van Gaever: Mevrouw de minister, u zegt dat er een nieuwe fabriek komt voor het produceren van biodiesel. Dat is goed nieuws. Er zou 25 miljoen euro worden geïnvesteerd, wat 20 arbeidsplaatsen zou creëren. Maar hoeveel arbeidsplaatsen

zullen er dan verloren gaan bij de traditionele raffinaderijen, die nu zoveel minder traditionele diesel moeten aanmaken? Ik meen ook vernomen te hebben dat minister Reynders de accijnzen op biodiesel gaat afschaffen. Hoeveel zal die 25 miljoen aan investeringen dan kosten aan de gemeenschap doordat die accijnsrechten niet meer worden betaald?

Minister Fientje Moerman: De hoogte van de accijnzen is geen Vlaamse bevoegdheid. U moet die vraag laten stellen aan bevoegd minister Reynders.

Ik denk niet dat dit project een invloed heeft op de tewerkstelling in klassieke raffinaderijen. De vermenigving van biodiesel in de gewone diesel is Europees vastgelegd. In de eerste fase moet het gehalte iets meer dan 2 percent bedragen, en op termijn moet het 5 percent zijn. Dat is minimaal. Bovendien neemt het verkeer nog altijd toe, en dus ook het verbruik, ook al betreuren we dat. Ik denk dus niet dat er een correlatie bestaat.

Mijnheer Van den Heuvel, u moet me niet verkeerd verstaan. Ik heb in mijn opsomming geen limitatieve lijst van investeringen gegeven. Er zijn er nog een hoop in bespreking in de task force Buitenlandse Investeringen. We zeggen daar liever niets over totdat ze 'binnen' zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
